

Sygn. akt V GC 1957/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Bury
Protokolant:	Stażysta Natalia Tuszyńska

po rozpoznaniu w dniu 04 października 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 4.500,02 zł (słownie złotych: cztery tysiące pięćset 02/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21.02.2016r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.287,25zł, tytułem zwrotu części kosztów procesu.

SSR Joanna Bury

Sygn. akt V GC 1957/16

UZASADNIENIE

Powódka A. K., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 5.260,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2016r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka wskazała, że dochodzona wierzytelność została przez nią nabyta w drodze umowy cesji z G. G., którego pojazd marki A. uległ uszkodzeniu w dniu 18 stycznia 2016r. w wyniku zdarzenia komunikacyjnego. Za prawidłową likwidację powstałego uszkodzenia, w ramach obowiązującej w dniu zdarzenia polisy ubezpieczenia autocasco, odpowiada pozwany. Pozwane towarzystwo wypłaciło powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 23.256,14 zł, podczas gdy ze sporządzonego przez powoda kosztorysu wynikało, iż winno ono wynosić 28.516,59 zł. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy kwotą określoną w kosztorysie a dotychczas wypłaconym odszkodowaniem.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że ustalony w toku postępowania likwidacyjnego koszt naprawy został ustalony w sposób prawidłowy, w oparciu o obowiązujące na terenie zamieszkania poszkodowanego stawki roboczogodziny warsztatu naprawczego, a wypłacona kwota pokryła szkodę w jego majątku, zaś powódką, domagając się wyższej kwoty, w sposób celowy zawyża wartość

uszkodzeń pojazdy. Pozwany zakwestionował również dołączoną do pozwu kalkulację naprawy dokonaną przez rzeczoznawcę samochodowego, albowiem nie przedstawia ona rzeczywistego stanu rzeczy. Nadto pozwany podniósł zarzut nieskuteczności cesji wierzytelności wynikających z umowy ubezpieczenia i brak legitymacji czynnej powódki.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 stycznia 2016r. miało miejsce zdarzenie drogowego, w następstwie którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...), rok produkcji 2010, z powłoką lakierową z efektem metalicznym, o nr rej. (...), należący do G. G.. W chwili szkody pojazd ubezpieczony był u pozwanego na podstawie umowy ubezpieczenia komunikacyjnego Aotcasco w wariantcie Casco Komfortowy, nr polisy: (...).

(bezsporne, nadto: polisa ubezpieczeniowa w aktach szkody na płycie CD k. 73).

Zgodnie z § 16 ust. 3 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...) – Oddział (...)S.A. ustalenie odszkodowania ma miejsce w wariantcie Casco (...) i Casco Komfortowy – zgodnie z wnioskiem Ubezpieczonego na podstawie wyceny dokonanej przez (...) albo na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu i wysokość kosztów tej naprawy.

Zgodnie z § 16 ust. 6 pkt 1 OWU koszty robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych, nie wyższych niż stawki (...) w regionie, w którym pojazd był naprawiany, a w razie jego nienaprawienia – w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego.

Zgodnie z § 16 ust. 5 pkt 2 OWU, koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z ujętymi w systemie A. cenami nowych, oryginalnych materiałów i części zamiennych, co do których producent tych części zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości, co części producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części – zgodnie z cenami nowych, oryginalnych części producenta pojazdu, pomniejszonym o 30%.

Zgodnie z § 16 ust. 6 pkt 3 OWU, oraz stosownie do dołączonej tabeli, procentowe zużycie części zamiennych w pojeździe eksploatowanym przez okres od 5 do 8 lat winno wynosić 35 %.

Zgodnie z § 16 ust. 8 OWU jeżeli w wariantach Casco (...) i Casco Komfortowy odszkodowanie ustalone na podstawie faktur, rachunków i innych dokumentów, z których wynika naprawa pojazdu mechanicznego i wysokość kosztów tej naprawy, przekracza wysokość odszkodowania ustalonego na podstawie wyceny naprawy dokonanej przez (...) dla odpowiedniego wariantu ubezpieczenia, odszkodowanie należy się w wysokości wynikającej z tych dokumentów, jednak w kwocie nie wyższej niż wynikająca z wyceny naprawy dokonanej przez (...) powiększonej o trzydzieści procent.

(dowód: ogólne warunki ubezpieczenia – w aktach szkody na płycie CD z k. 73)

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 21.01.2016r. Po przeprowadzeniu oględzin pojazdu oraz postępowania likwidacji szkody, decyzją z dnia 25 stycznia 2016r. przyznano poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 16.865,86 zł, które zostało mu następnie wypłacone. Następnie, po ponownym sporządzeniu kalkulacji szkody, w dniu 28 stycznia 2016r. pozwany podjął decyzję o wypłacie odszkodowania w łącznej wysokości 22.325,31 zł i wypłacił poszkodowanemu kwotę 5.459,45 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą przyznaną decyzją z 28.01.2016r., a kwotą wypłaconą wskutek decyzji z 25.01.2016r.

Odwołanie od wskazanej decyzji złożył poszkodowany, wnosząc o powiększenie przyznanego odszkodowania o kwotę 6.191,28 zł zarzucając m.in. nieuwzględnienie w poczynionej kalkulacji wszystkich napraw niezbędnych w pojeździe poszkodowanego, jak również zaniżenie stawki za roboczogodzinę naprawy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany odmówił podwyższenia odszkodowania do czasu udowodnienia wyższych kosztów poniesionych na naprawę pojazdu. Następnie w kolejnym piśmie z 13.04.2016r. odniosła się do zarzutów przedstawionych przez poszkodowanego odnośnie zaniżenia wysokości odszkodowania.

(dowód: zgłoszenie szkody k. 8-10, ocena stanu pojazdu k. 11-13, kalkulacja naprawy k. 14-17, decyzja o wypłacie odszkodowania z 25.01.2016r. k. 18, potwierdzenie przelewu k. 19, kalkulacja szkody k. 20-22, k. 24-31, decyzja o wypłacie odszkodowania z 28.01.2016r. k. 23, potwierdzeniem przelewu k. 32, odwołanie od decyzji wraz z dowodem doręczenia k. 33-35, odpowiedź na reklamację k. 36-37, odpowiedź na reklamację k. 42-42v., dokumentacja w aktach szkody, zawartych na płycie CD k. 73)

W wyniku zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016r. w pojeździe poszkodowanego do wymiany nadawały się następujące części: zderzak przedni, reflektor prawy kompletny, błotnik lewy, nadkole przednie lewe, komplet poszerzeń błotnika przedniego lewego, komplet poszerzeń błotnika przedniego prawego, drzwi przednie lewe, uszczelka zewnętrzna drzwi przednich lewych, drzwi tylne lewe, uszczelka zewnętrzna drzwi tylnych lewych, poszerzenie drzwi tylnych prawych, zderzak tylny, komplet poszerzeń błotnika tylnego prawego, felgi aluminiowe – przednia lewa, przednia prawa, tylna prawa oraz opona przednia prawa. Nadto do lakierowania zakwalifikowane zostały następujące elementy pojazdu: błotnik lewy, drzwi przednie lewe, drzwi tylne lewe, komplet poszerzeń błotników przednich – lewego i prawego, poszerzenie drzwi tylnych prawych, komplet poszerzeń błotnika tylnego prawego, zderzak tylny. W celu wykonania naprawy zgodnie z technologią producenta niezbędne było zabezpieczenie antykorozyjne wymienianych elementów metalowych.

W przypadku pojazdu poszkodowanego występowały jedynie trzy elementy nieoryginalne spośród elementów uszkodzonych w zdarzeniu z 18.01.2016r. tj. zderzak przedni, błotnik przedni lewy i nadkole przednie lewe. Z kolei wymieniony reflektor przedni jest częścią oryginalną producenta pojazdu, ale bez logo producenta i jest rozprowadzany poza jego siecią. W przypadku pojazdu poszkodowanego nie było również zasadne zastosowanie potrącenia kosztów materiału lakierniczego niezbędnego do lakierowania pojazdu, albowiem w przypadku modelu A. (...), lakierowanych z efektem metalicznym, nie należy stosować żadnych potrąceń ani dodatków z tego tytułu. Rynkowa wartość roboczogodziny dokonania naprawy pojazdu marki A. (...) na terenie województwa (...) oscylowała w granicach 100-140 zł netto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu eksploatacji i naprawy samochodów k. 98-113).

Powódka sporządziła własną kalkulacją naprawy pojazdu poszkodowanego, zgodnie z którą koszt przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego wynosił 28.516,59 zł.

(dowód: kalkulacja naprawy k. 130-137)

Uzasadnione i celowe koszty przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego przy uwzględnieniu OWU obowiązujących między stronami wynosiły 27.756,16 zł brutto, uwzględniając 35% spadek wartości części zamiennych oraz uwzględniając fakt, że pojazd powódki był wyposażony w opony i felgi o rozmiarze 21 cali, to jest większe aniżeli fabrycznie stosowane w tego typu pojazdach.

(dowód: opinia uzupełniająca biegłego sądowego z 01.09.2017r. k. 148-167, opinia uzupełniająca biegłego sądowego z 28.09.2017r. k. 192-202,

Pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę 22.341,15 zł, wynikająca z ostatniej decyzji w przedmiocie ustalenia wysokości odszkodowania z dnia 08.03.2016r. W związku z powyższym poszkodowany skierował do pozwanej przedsiębiorstwo wezwanie do zapłaty kwoty 6.175,44 zł.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzja z 08.03.2016r. k. 38, decyzja z 14.04.2016r. k. 43, wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 39-41).

W dniu 23 maja 2016r. pomiędzy powódką a poszkodowanym została zawarta umowa cesji wierzytelności wynikających z tytułu umowy ubezpieczenia Autocasco w związku ze szkodą z dnia 18.01.2016r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...). Powódka powiadomiła pozwanego o przelewie wierzytelności pismem z dnia 06 czerwca 2016r.

(dowód: umowa cesji wierzytelności k. 44, zawiadomienie o przelewie wierzytelności wraz z dowodem potwierdzenia k. 45).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części, znajdującej oparcie w opiniach biegłej D. R.. Wnioski opinii głównej były co prawda częściowo kwestionowane przez strony, jednakże biegła w ekspertyzach uzupełniających odpowiedziała na wszelkie wątpliwości dotyczące przyjętej kalkulacji szkody, która wystąpiła w pojeździe poszkodowanego. Sąd przedmiotowa opinia, uzupełniona opiniami z 01.09.2017r. oraz z 28.09.2017r., została uznana przez sąd za wiarygodną i stanowiła podstawę ustaleń w sprawie. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się nadto na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Sporny był sposób obliczenia odszkodowania, w tym przyjęta stawka roboczogodziny za naprawę wskazanego pojazdu. Nadto pozwany kwestionował skuteczności cesji wierzytelności.

Odnosząc się do wysokości odszkodowania Sąd przyjął, że pozwany, ustalając wysokość szkody, niezasadnie zaniżył odszkodowanie.

Z opinii biegłej sądowej D. R. wynika, że uzasadnione i celowe koszty przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, zalecanego przez producenta pojazdu, przy uwzględnieniu OWU obowiązujących między stronami wynosiły 27.756,16 zł w warunkach nieautoryzowanego warsztatu naprawczego, stosownie do warunków wynikających z § 16 ust. 6 pkt 1 OWU.

Sąd w pełni podziela ustalenia i wnioski biegłego. Stanowią one logiczny, niewymagający powtarzania wywód. W ocenie Sądu, są to wnioski bardzo wyważone, wskazujące na chęć dokładnego rozstrzygnięcia wysokości odszkodowania bez preferowania żadnej strony procesu. Z opinii biegłego wynika, że kwota odszkodowania została przez pozwanego zaniżona. Biegła ostateczną wysokość szkody zawarła w uzupełnieniu opinii w dniu 28.09.2017r. Opinia została złożona w dniu rozprawy. Ponieważ na rozprawę nie stawiły się strony, brak było możliwości doręczenia opinii, a odpisy opinii zostały pozostawione w aktach sprawy. Ponieważ uzupełnienie opinii nie odbiegało znacznie od wcześniejszych opinii, a opinia uzupełniona została jedynie w zakresie zebrania informacji z poprzednich opinii w jedną całość, w ocenie sądu nie zachodziła potrzeba odroczenia rozprawy. Wskazana opinia została przyjęta za podstawę ustaleń w niniejszej sprawie. W ostatecznej wersji opinii przyjęta została prawidłowa, wynikająca z warunków ubezpieczenia stawka amortyzacji wartości części zamiennych w wysokości 35%, jak również fakt zastosowania przez poszkodowanego w jego pojeździe innych kół, aniżeli fabryczne. Ostatnia okoliczność potwierdza również dokumentacja fotograficzna, zamieszczona w aktach szkody na dołączonej płycie CD (k. 73).

W świetle art. 363 § 1 k.c. w razie uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty. Efekt naprawienia szkody zostaje osiągnięty, gdy uszkodzony pojazd zostaje doprowadzony do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Wobec odpowiedzialności odszkodowawczej, przy obowiązywaniu zasady pełnej kompensacji szkody, prawidłowo wykonana

naprawa pojazdu ma za zadanie przywrócić jego stan techniczny, komfortu użytkowania i walorów estetycznych. Koszty jakie w związku z tym należy ponieść to wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, w tym koszty robocizny, które mogą być liczone także według stawek rynkowych warsztatów samochodowych.

W ocenie Sądu, do wydatków takich należy zaliczyć zakup części zamiennych oryginalnych oznaczonych O i o porównywalnej jakości z elementami oryginalnymi oznaczonych znakiem Q, zakwalifikowanych do wymiany przez biegłego w kalkulacji szkody. Wskazać należy, iż zastosowanie takich części Q jest uzasadnione na gruncie par. 16 pkt. 6 ust. 2 OWU AC obowiązujących między stronami. Zauważyć należy również, że zgodnie z opinią biegłego – zastosowanie części zamiennych o potwierdzonej jakości jest w przypadku tego pojazdu ekonomicznie uzasadnione. Należy wziąć pod uwagę okres eksploatacji pojazdu (około 6 lat) oraz brak gwarancji producenta, co uzasadnia naprawę częściami Q. Podzielając wnioski opinii, w ocenie Sądu wydatki związane z wymianą części, z wykorzystaniem zarówno części Q jak i O spowodują przywrócenie stanu technicznego pojazdu do stanu przed wyrządzeniem szkody.

Na regułę dotyczącą zasadności wykorzystania przy ustalaniu wysokości odszkodowania cen części równoważnych oryginalnym wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 12.04.2012r. (III CZP 80/11) wskazując, iż w wyjątkowych jedynie przypadkach istotną cechą decydującą o zupełności restytucji jest - obok jakości części - samo pochodzenie części od producenta pojazdu (a więc w praktyce opatrzenie go znakiem towarowym lub logo producenta pojazdu). Odnosi się to w szczególności do pojazdów będących jeszcze na gwarancji producenta, który wymaga od autoryzowanych warsztatów, by w ramach napraw gwarancyjnych korzystały wyłącznie z części zamiennych dostarczanych przez producenta pojazdów na potrzeby tych napraw. Także szczególny interes poszkodowanego może uzasadniać dokonanie naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych, pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu. Biorąc rzecz przykładowo, gdy pojazd był dotychczas serwisowany i naprawiany wyłącznie przy użyciu części oryginalnych (tzn. „pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu”), a kontynuacja takiej „historii” pojazdu może wpłynąć na jego wartość handlową, czy też gdy poszkodowany potwierdzi swój uzasadniony interes w dokonaniu naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych przez to, że jej faktycznie dokona (przedstawi rachunki). W niniejszej sprawie powód takich wyjątkowych okoliczności nie wykazał.

Wątpliwości Sądu nie budziła legitymacja powódki do wystąpienia w sprawie. Stosownie do treści przepisu art. 509 § 1 k.p.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek negatywnych dopuszczających możliwość dokonania cesji wierzytelności, zatem należało ją uznać za prawidłową i zgodną z obowiązującymi przepisami.

Przejęcie uprawnień powódka wykazała poprzez dołączenie do pozwu umowy cesji wierzytelności, w której precyzyjnie wskazany jest przedmiot umowy cesji, ze wskazaniem daty zdarzenia oraz numerem polisy ubezpieczeniowej poszkodowanego. Nie ulega również wątpliwości, że G. G. była uprawniona do domagania się od pozwanego należności wynikających z umowy ubezpieczenia AC.

W tym stanie rzeczy należało obliczyć należne odszkodowanie, odejmując od kwoty 27.756,16 zł (koszty ustalone w opinii biegłej) kwotę dotychczas wypłaconą tj. 23.256,14 zł, co daje kwotę 4500,02 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd na podstawie art. 805 § 1 k.c. i w/w przepisów OWU oraz art. 481 § 1 i § 2 k.c. zasądził od pozwanego kwotę 4.500,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2016r. tj. po upływie terminu 30-dniowego od dnia zgłoszenia szkody, wynikłej ze zdarzenia z 18 stycznia 2016r. W pozostałym zakresie powództwo oddalono.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Do kosztów poniesionych przez powoda Sąd zaliczył opłatę sądową od pozwu w kwocie 250 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2417 zł oraz koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w kwocie 500,00 zł tj. łącznie

3.167,00 zł. Powód wygrał proces w 85,54 % . Strona pozwana poniosła koszty w kwocie 2417 zł z tytułu zastępstwa procesowego i wygrała proces w 14,46 % Skoro powód powinien ponieść koszty procesu w kwocie 879,75zł, a poniósł w kwocie 3.167,00, to należne powodowi od pozwanego koszty wynoszą 2.287,25 zł.

SSR Joanna Bury